Lieta Nr.C32294614/143515,
Lietvedības Nr.C-1435/9

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015. gada 2.septembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.StrakŠe
ar tiesas sēdes sekretāri Z.Meņģeli,
piedaloties prasītājam /pers. A/ un atbildētājam /pers. B/ un zvērinātai advokātei Valsts amatpersona,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par kaitējuma kompensācijas EUR 5000 piedziņu.
Tiesa

konstatēja:

/pers. A/ cēlis Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā prasību pret /pers. B/ par kaitējuma kompensācijas piedziņu, norādot, ka 2014.gada 29.jūlijā pīkst. 22.00, kad prasītājs jau gulējis, viņa dzīvesvietā pēc adreses /adrese/, alkohola reibuma stāvoklī ielauzies /pers. B/, viens pats, bez brāļa, kurš ir nekustamā īpašuma īpašnieks, klātbūtnes. Ar Rīgas Pašvaldības policijas 2014.gada 26.augusta lēmumu /pers. A/ ticis atzīts par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā.

2014.gada 25.jū!ijā visai ēkai /adrese/, tikuši izņemti logi un durvis. Lai mazinātu caurvēju, prasītājs aizklājis logu ar aizkaru, bet durvju aili - ar segu. Ienākot telpā, kurā prasītājs gulējis, atbildētājs vispirms norāvis segu no durvīm un, kliedzot, ka prasītājs nodarbojas ar nelikumīgu celtniecību, norāvis aizkaru no loga. Kad prasītājs cēlies no gultas, atbildētājs viņu satvēris ap kaklu un sācis žņaugt. Prasītājs viņu atgrūdis, paskaidrodams, ka negrasās ar atbildētāju cīnīties un izsauks policiju, ko arī izdarījis.

Norāda, ka nākamajā dienā pēc pārdzīvotā stresa prasītājs griezies pie ģimenes ārsta, no kurienes ar neatliekamo medicīnisko palīdzību ticis nogādāts slimnīcā. 2014.gada 31.jūlijā, vēl pirms ārstējošā ārsta pirmreizējās apskates, pie prasītāja ieradies psihiatrs /pers. E/. Slimnīcā prasītājs nokļuvis atbildētāja huligāniskās rīcības rezultātā. Pēc izrakstīšanas no slimnīcas prasītājs griezies Valsts Tiesu medicīnas centrā, kur tika reģistrēts /pers. B/ prasītājam nodarītais kaitējums.

Pēc minētajām darbībām un jo īpaši - pēc psihiatra uzaicināšanas prasītājs secinājis, ka atbildētājam nav izdevies izprovocēt viņu uz huligāniskām darbībām, kā arī psihiatra atzinums par prasītāja veselība stāvokli liedzis viņu izolēt no sabiedrības. Rezultātā prasītājs ir palicis viņa deklarētās dzīvesvietas adresē un ir liedzis ieinteresētām personām atbrīvoties no viņa kā nevēlamas personas. Prasītājs par pašnāvību nedomā, vēlas izcīnīt taisnību.

Norāda, ka vēlas saņemt no atbildētāja finansiālu kompensāciju EUR 3000 apmērā par prasītājam nodarītiem materiāliem zaudējumiem, kaitējumu veselībai un jo sevišķu morālu kaitējumu, kas izpaudies kā prasītāja provocēšana uz huligānisku rīcību, lai pēc iespējas ātrāk atbrīvotos no prasītāja un lai viņš tiktu atzīts par psihiski slimu.

2015.gada 8.aprīlī tiesā saņemti prasītāja prasības pieteikuma papildinājumi, kuros norāda, ka 2014.gada 25.jūlijā notikušās atbildētāja huligāniskās rīcības rezultātā prasītājs ir saslimis ar neprecizētu

sirds un plaušu slimību. Prasītājam bijusi nepieciešama sirds operācija, kas arī tikusi veikta, un turpmāk prasītājam pastāvīgi jālieto medikamenti. Tā kā prasītājam ir piešķirts maznodrošinātas personas statuss un viņš ir 2.grupas invalīds, lai varētu iegādāties nepieciešamos medikamentus, apmaksāt neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukumus un ārstēšanu slimnīcā, prasītājs ir spiests palielināt sākotnējās prasības summu par EUR 2000.

Tiesā saņemti atbildētāja /pers. B/ rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma. Norāda, ka atbildētāja brālim /pers. F/ pieder nekustamais īpašums /adrese/. Starp prasītāju un /pers. F/ ilgstoši notiek tiesvedība dažādās tiesu instancēs. Visas attiecības, kas saistītas ar prasītāja atrašanos nekustamā īpašumā /adrese/, tiek risinātas tiesiskā ceļā.

Atbildētājs nekad nav prasītāju fiziski ietekmējis, un viņam ar prasītāju nav nekādu attiecību. Prasītājs regulāri izsaka draudus atbildētājam un viņa brālim, arī 2014.gada 25.jūlijā, draudot noorganizēt nepatikšanas. 2014.gada 29.jūlijā prasītājs īstenojis solītos draudus, iesaistot pašvaldības policiju un apmelojot atbildētāju. Uzsākot apmelošanu, prasītājs cenšas novilcināt viņa izlikšanu no nekustamā īpašuma /adrese/.

Atbildētājs nav aicinājis psihiatru, lai izmeklētu prasītāju, un atbildētājam ir vienaldzīgs prasītāja psihiskais stāvoklis.

Norāda, ka 2014.gada 29.jūlijā kopā ar brāli /pers. F/ ieradies brālim piederošajā īpašumā /adrese/, lai demontētu durvis, kuras bijis paredzēts nodot remontā. Pagalmā atradies /pers. G/. Prasītājs staigājis gar atbildētāju un viņa brāli, izteicies necenzētiem vārdiem, draudējis, ka katru dienu sauks pašvaldības policiju, lai sagādātu nepatikšanas. Rīgas pašvaldības policija uz nekustamo īpašumu /adrese/, tiek izsaukta regulāri, jo prasītājs liek šķēršļus atbildētājam kā īpašnieka pilnvarotai personai un /pers. F/ kā nekustamā īpašuma īpašniekam iekļūt nekustamā īpašumā.

Prasītājs /pers. A/ tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā un tā papildinājumos norādītiem motīviem un pamatiem un lūdza tiesu prasību apmierināt. Papildus paskaidroja, ka, atrodoties slimnīcā, jautājis citiem pacientiem, vai arī pie viņiem ieradies psihiatrs, bet nevienu citu psihiatrs nav apskatījis, tikai prasītāju. Ēkas logi un durvis joprojām nav restaurēti, tie izņemti tikai, lai prasītājs atstātu nekustamo īpašumu, taču šo jautājumu bijis iespējams nokārtot arī normālā veidā.

Atbildētājs /pers. B/ tiesas sēdē prasību neatzina. Paskaidroja, ka prasības pieteikumā norādītie apstākļi neatbilst patiesībai. 2014.gada 27.jūlijā atbildētājs palīdzējis savam brālim izņemt logus nekustamā īpašumā /adrese/, ap pīkst. 21.00 devies mājās un nav atgriezies īpašumā. Kopš 2004.gada notiek tiesvedība starp atbildētāja brāli un prasītāju par nekustamo īpašumu /adrese/.

Liecinieks /pers.G/tiesas sēdē liecināja, ka ir prasītāja brālis, atbildētājs ir liecinieka kaimiņš. 2014.gada 29.jūlijā liecinieks atradies īpašuma /adrese/, pagalmā, kur lāpījis tīklus. Ieradies /pers.B/kopā ar brāli, viņi izņēmuši logus un durvis, pēc kādas stundas gājuši prom. Nekāds kautiņš ar prasītāju nav bijis, dzirdējis tikai," ka runā ar prasītāju.

Liecinieks /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka ir nekustamā īpašuma /adrese/, īpašnieks, atbildētāja brālis. Nolēmis uzsākt remontdarbus nekustamā īpašumā, izņēmis logus un durvis un vajadzējis noņemt mērus jauniem, tādēļ pasaucis brāli palīgā. 2014.gada 29.jūlijā ap pīkst. 20.00 ieradies īpašumā, lai noņemtu mērus. Teicis prasītājam, ka noņems mērus, taču prasītājs dzinis prom un teicis, ka izsauks policiju. Uz prasītāja draudiem izsaukt policiju vairs nereaģē, jo tā ir pierasta lieta. Nekāds kautiņš nav bijis.

Tiesa, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, uzskata, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Civillikuma 1635.panta pirmā daļa nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Saskaņā ar šā panta otro daļu ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Savukārt Civillikuma 1635.panta trešā daļa nosaka, ka, ja šā panta otrajā daļa minēta neatļauta darbība izpaudusies .kā[1] noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Saskaņā ar Civillikuma 2347.panta pirmo daļu, ja kāds ar darbību, par ko viņš ir vainojams un kas ir prettiesīga, nodara otram miesas bojājumu, tad viņam jāatlīdzina tam ārstēšanās izdevumi un bez tam, pēc tiesas ieskata, varbūtēja atrautā peļņa, un atlīdzība (mantiska kompensācija) par morālo kaitējumu.

Kā redzams no prasītāja prasības, prasītājs kaitējuma rašanos un tā esamību pamato ar veselībai nodarīto kaitējumu, kas, savukārt, radies, atbildētājam 2014.gada 29.jūlijā pielietojot pret viņu fizisku spēku un cenšoties izprovocēt prasītāju uz prettiesisku rīcību, kā arī apšaubot viņa psihiskās veselības stāvokli.

Tiesa nekonstatē, ka attiecībā pret prasītāja veselību būtu izdarīts noziedzīgs nodarījums, līdz ar to morālā kaitējuma esamība prasītājam ir jāpierāda. Savukārt, lai pierādītu morālā kaitējuma esamību, prasītājam, pirmkārt, ir jāpierāda, ka prettiesiskā darbība ir notikusi.

Izvērtējot lietā esošos dokumentus, tiesa uzskata, ka prasītājs nav pierādījis ne prettiesiskās darbības, ne tās rezultātā nodarīta morālā kaitējuma un kaitējuma veselībai esamību, jo lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apstiprinātu, ka atbildētājs ir veicis prasītāja norādītās prettiesiskās darbības un prasītāja veselības stāvokļa pasliktināšanos būtu izraisījusi un ietekmējusi atbildētāja rīcība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

No Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2014.gada 6.augusta lēmuma Nr.D57/02/ZV150838 redzams, ka /pers. B/ ticis saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.2 panta, pirmās daļas par to, ka viņš 2014.gada 29.jūlijā pīkst. 22.00 tīši nodarījis maznozīmīgus miesas bojājumus /pers. A/. Ar Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2014.gada 26.augusta lēmumu /pers. A/ atzīts par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 27.aprīļa lēmumu nolemts atcelt lēmumu Nr.D57/02/ZVl50838 par /pers. B/saukšanu pie administratīvās atbildības un administratīvā pārkāpuma lieta izbeigta. Lēmumā konstatēts, ka nav pierādīts, ka 2014.gada 1.augusta tiesu medicīniskajā ekspertīzē konstatētos miesas bojājumus /pers. A/ būtu nodarījis /pers. B/, un nav iespējams iegūt pierādījumus faktam, ka /pers. B/ būtu izdarījis viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu.

No invaliditātes apliecības kopijas redzams, ka /pers. A/ ir noteikta 2.invaliditātes grupa uz laiku no 2013.gada 5.augusta līdz 2015.gada 31.jūlijam.

No Rīgas Austrumu klīniskās universitāte slimnīcas izsniegtā izraksta-epikrīzes no pacienta medicīnas kartes redzams, ka /pers. A/ 2014.gada 30.jūlijā ticis nogādāts slimnīcā pēc neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta nosūtījuma ar diagnozi: neskaidri sirds ritma traucējumi, un slimnīcā ārstējies līdz 2014.gada 1.augustam. Atbilstoši izrakstā-epikrīzē norādītajam /pers. A/ ir konstatētas; šādas saslimšanas: primāra arteriāla hipertensija ar mērķa orgānu bojājumu un augstu risku; hipertensīva sirds slimība; koronārā sirds slimība; hroniska sirds mazspēja; mugurkaula deformējoša spondiloze ar torakalģijām; LPH; hroniska cerebrāla išēmija ar izteiktiem kognitīviem traucējumiem.

No Rīgas Austrumu klīniskās universitāte slimnīcas izsniegtā izraksta-epikrīzes no pacienta medicīnas kartes redzams, ka /pers. A/ ārstējies slimnīcā no 2014.gada 29.septembra līdz 2014.gada 9.oktobrim, un prasītājam papildus iepriekš norādītajām saslimšanām ir konstatēta neprecizēta plaušu saslimšana.

No Latvijas Kardioloģijas centra izsniegtā izraksta no stacionāra pacienta medicīnas kaites redzams, ka /pers. A/ 2015.gada 6.janvārī ir tikusi veikta sirds operācija.

Minētie dokumenti apstiprina to, ka prasītājam ir konstatēti veselības traucējumi, sakarā ar ko viņam sniegta medicīniska palīdzība, bet tie neļauj tiesai izdarīt secinājumus par konstatēto veselības traucējumu cēloņiem. Ievērojot norādīto saslimšanu raksturu, tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja vispārējais veselības stāvoklis vērtējams kā smags un viņam ir nepieciešama pastāvīga ārstu uzraudzība, veselības stāvokļa kontrole un medikamentu lietošana. Tai pat laikā nav pamata uzskatīt, ka prasītāja saslimšanu un turpmāku veselības stāvokļa pasliktināšanos būtu izraisījusi un vispār būtu varējusi izraisīt atbildētāja rīcība 2014.gada 29.jūlijā.

No psihiatra /pers.M/ slēdziena redzams, ka 2014.gada 31 Jūlijā tikusi veikta /pers. A/ apskate, kā rezultātā akūtas psihiskas saslimšanas simptomi nav konstatēti, specifiska terapija nav noteikta.

No lietas materiāliem un paša prasītāja paskaidrojumiem redzams, ka psihiatra apskate veikta, viņam atrodoties slimnīcā, no kā secināms, ka psihiatra apskates nepieciešamību ir noteikuši ārstniecības iestādes speciālisti. Prasītāja viedoklis, ka psihiatra apskate notikusi pēc atbildētāja vēlmes, nav ticams un ir atzīstams par prasītāja subjektīvu pieņēmumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskata, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu un trešo daļu, prasību noraidot, no prasītāja par labu atbildētājam piedzenami ar lieta svešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai EUR 605.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93., 97., 189. un 190.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers.A/ prasību pret /pers. B/ par kaitējuma kompensācijas EUR 5000 piedziņu noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus zvērināta advokāta palīdzības samaksai EUR 605 (seši simti piecus euro).

Noteikt /pers. A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese S.Strakše